R 2870

நீர் பாய்ச்சப்பட்ட லீலி புஷ்பங்கள்
THE WATERED LILIES

நந்தவனத்தில் ஓர்நாள் எஜமான்
லீலி புஷ்பங்கள் நடுவினில் உலாவினாரே,
லீலிச்செடிகள் அனைத்தையுமே,
அவர்தம் கரத்தினால் நட்டுப்பயிரிட்டாரே,
அதன்மீது அலாதி கவனம்வைத்து அதனைப்
பேணியே வளர்த்து காத்துவந்தாரே,
அதன் வெண்ணிற மலர்களின் மீதே
மிகவும் ஆவல்கொண்டிருந்தாரே,
கண்ணும் கருத்தும் தோட்டத்தின்மீதே,
செடிகளுக்கிடையில் இருந்ததுவே,
மலர்களை ஆர்வமாய் தொட்டுத்தொட்டே
வருடிக்கொடுத்தே வளர்த்தாரே,
அச்செடிகள் யாவும் வாடி வதங்கி,
காய்ந்தே விழுந்திட்டபோதினிலே, எஜமான்
அந்தச்செடிகள் யாவையும் தூக்கிநிறுத்தி,
உனக்கு நீர் பாய்ச்சுதலே, இன்றெனக்கு ஓர்
முக்கிய வேலை என்றாரே,
இன்று என் லீலி புஷ்பங்களுக்கே நீர்பாய்ச்சிட வேண்டுமே, எப்படி
நான் நீரினைக் கொணர்வேன் ?
என்றே எண்ணிச் சுற்றிலும் பார்க்கையில்,
காலியாகவே, மெல்லிய சிறியதோர் மட்பாண்டம்
பாதை அருகினில் கிடந்ததுவே,
அதனால் ஏதும் பயனில்லை
என்றெண்ணியே அதனைத்தூக்கி வீசினரே,
அது மிகவும்சிறியதாகவே வெற்றுக்குடமாய் இருந்ததுவே,
அப்படித்தான் வெற்றுக்குடமாய்
அக்குடமும் இருக்கவே விரும்பியதே.

அது ஒரு பூமியின் மட்கலயம்
மிகவும் சிறியதாய் வெற்றுக்குடமாய்,
எஜமானுக்கருகினிலிருந்ததுவே,
காலியாகத்தான் அது இருக்க விரும்புதே,
எஜமான் அதனை நீர் வீழ்ச்சிக்கு எடுத்துச்சென்றே, விளிம்புவரை
நீர் பிடித்தாரே,
சிறுசேவை ஒன்றை செய்திட்டோம் என்றே
கலயம் மகிழ்ச்சி கொண்டதுவே,
அவர் கையினால் நீரினை எடுத்துவந்தே,
தாகம்கொண்ட செடிகளுக்கே ஊற்றித்
தாகம் தீர்த்துவைத்தாரே, நீர் வீழ்ச்சிக்கோர் சேதி சொல்லவே,
கலயம் தன்னைப் பணித்தாரே,
கலயம் அவற்றின் காதினிலே,
மெதுவாய் செய்தி கூறியதே
அவர் என்னைத் தரையினில் வைக்கையிலே,
அவர் போகிற பாதையில் கிடப்பேனே,
எஜமானுக்கருகினில் இருப்பேனே,
வெறுமையாகவே கிடப்பேனே,
என்றாவது ஓர்நாள் என்னைத்தான்,
மீண்டும் கையினில் எடுத்துத்தான்,
பூத்துக்குலுங்கும் செடிகளுக்கே,
தண்ணீர் வார்ப்பார் என்னாலே,
பயன்படுத்துவார் என்னைத்தான்.
அதுவரையில் நான்தான் பொறுத்திருப்பேனே.